

de og deres hjemmenværende børn under 16 år forbliver i denne gruppe, uanset om deres indtægtsforhold giver dem ret til at blive overflyttet til den i stk. 1 nævnte persongruppe. Et barn kan ved 16 års alderen begæres optaget i den i stk. 2 nævnte persongruppe, såfremt forældrene henhører til denne. Det samme gælder i tilfælde, hvor begge forældre ikke samlever med barnet, såfremt den af forældrene, der samlever med barnet, henhører til den i stk. 2 nævnte persongruppe.

§ 3. Den indtægtsgrænse, der lægges til grund ved afgrænsningen af de i § 2, stk. 1-2, omhandlede persongrupper, udgør for familieforsørgere en årsindtægt på 49.600 kr. i hovedstadsområdet og 43.500 kr. i det øvrige land. For enligt stillede udgør grænsen 75 pct. af beløbene for familieforsørgere. For forsørgere af børn under 16 år forhøjes grænsen med 6.450 kr. for hvert barn. Beløbene reguleres i overensstemmelse med § 28, stk. 1.

Stk. 2. Ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1 sammenlægges to samlevende ægtefællers indtægter, og begge ægtefæller henføres til den i § 2, stk. 2, omhandlede persongruppe, såfremt deres samlede indtægter overstiger den i stk. 1 omhandlede grænse, beregnet for forsørgere, med eventuelle tillæg i henhold til stk. 1, 3. pkt. Et barn under 16 år henføres til samme persongruppe som forsørgeren, jfr. dog stk. 4.

Stk. 3. Ved anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-2 fastsætter socialministeren nærmere regler om, hvorledes årsindtægten skal opgøres, hvilke personer der skal betragtes som forsørgere, og hvorledes hovedstadsområdet skal afgrænses.

Stk. 4. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes

- 1) børn, der opnår 16 års alderen inden for et tidsrum af 6 måneder før eller efter tidspunktet for den årlige udfærdigelse af de i § 5 nævnte beviser,
- 2) børn, der har fast ophold uden for deres hjem, og
- 3) personer, der ikke har bopæl her i landet, henføres til de i § 2 omhandlede persongrupper.

§ 4. Socialministeren fastsætter nærmere regler om overflytning af personer, hvis ind-

tægter stiger over eller falder under den i § 3 angivne grænse, mellem de i § 2 omhandlede persongrupper og om den i denne forbindelse fornødne kontrol med de pågældendes indtægter.

Stk. 2. I tilfælde, hvor indtægtsforholdene for en person, der er henført til den i § 2, stk. 2, omhandlede persongruppe, undergår en pludselig og varig forandring, vil det sociale udvalg efter ansøgning med godkendelse af direktøren for den offentlige sygesikring kunne henføre den pågældende til den i § 2, stk. 1, omhandlede persongruppe, såfremt størrelsen af den forventede indtægt er under den i § 3 omhandlede grænse.

§ 5. Personer, der opholder sig her i landet og har ret til ydelser efter denne lov, forsynes med et bevis herfor, i almindelighed gældende for 1 år ad gangen. Socialministeren fastsætter nærmere regler om udfærdigelsen af dette bevis.

Kapitel 2.

Sygesikringens ydelser.

§ 6. Til personer, der er omfattet af § 2, stk. 1, yder den offentlige sygesikring vederlagsfri lægehjælp ved alment praktiserende læge.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter nærmere regler for ydelse af lægehjælp efter stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte begrænsninger i adgangen til valg af læge og bestemme, at personer, der vil gøre brug af retten til lægehjælp efter stk. 1, skal vælge læge for 1 år ad gangen. Meddelelse om valg af læge sker til det sociale udvalg. Ministeren kan endvidere bestemme, at der i særlige tilfælde kan afkræves kontrolafgift for benyttelse af lægehjælp efter stk. 1.

Stk. 3. Til personer, der er omfattet af § 2, stk. 1, ydes der efter regler fastsat af socialministeren fri lægehjælp ved speciallæge efter henvisning fra alment praktiserende læge. Ved behandling eller undersøgelse, der efter henvisning fra alment praktiserende læge ydes af en speciallæge, inden for hvis speciale der ikke findes nogen godkendt overenskomst med den offentlige sygesikring, yder sygesikringen tilskud til delvis dækning af udgiften efter regler, der fastsættes af socialministeren efter forhandling med sundhedsstyrelsen.